

מלחמה - אתחלתא דנאולה (מגילה ז' ע"ב)

מלחמה שלום

תיבה אחר תיבה בסוד אחרות הבריאה

עמלק

שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי

כתיב (בראשית י"ד, ז), וַיֵּשְׁבוּ וַיָּבֵאוּ אֶל עֵינָן מִשְׁפָּט הוּא קָדֵשׁ וַיִּכּוּ אֶת כָּל שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי וְגַם אֶת הָאֲמֹרִי הַיֹּשֵׁב בְּחֶצְיוֹן תָּמָר. וזו הפעם הראשונה שכתוב בתורה עמלק. ונכתב על שם העתיד, כפרש"י (שם, ד"ה שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי), וז"ל, עדיין לא נולד עמלק ונקרא על שם העתיד, עכ"ל.^א

ודו"ק, שהוזכר עמלק בפעם הראשונה בתורה ביחס למלחמה, ויכפו אֶת כָּל שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי. וזאת היות, שזהו כל מהות עמלק – מלחמה. ולכך הוא תמיד במצב של מלחמה - מְלַחְמָה לַה' בְּעַמְלֹק מִדָּר דָּר (שמות י"ז, טז).^ב

תורה של עץ הדעת

וביתר דקות, כח עמלק נקרא ע"ש העתיד, כי שורשו - דעת דקלוקל, דעת אותיות עתד (עתיד).

וכן מכח דעת דקלוקל, ששורשו בעץ הדעת, נלחם באורייתא, שלא תתגלה מדרגת התורה - עץ החיים. וזהו עומק הדברים שבא עמלק שקודם מתן תורה, ומכחו 'רפו ידיהם מן התורה'. והיינו, שנתרפו ידיהם ממדרגת תורה דעץ החיים, שעליה כתיב (משלי ג, יח) עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, ואחזו בתורה של עץ הדעת, שיש בה טוב רוע, רע לשון רעוע, מכח ספק, גימטרייה עמלק, כנודע.

שורש עמלק רמוז בתיבה אלמנה

ושורשו בתורה רמוז בתיבה אלמנה. כפי שמוכח בחז"ל (כתובות י' ע"ב) שתיבת 'אלמנה' נכתבה גם היא על שם העתיד, וז"ל, מאי אלמנה? אמר רב חנא בגדתאה: אלמנה - על שם מנה, וכו'. (מקשה הגמרא:) אלמנה דכתיבא באורייתא מאי איכא למימר? דעתידין רבנן דמתקני לה מנה. ומי כתב קרא לעתיד? אין, דכתיב (בראשית ב, יד) וַיִּשֶׁם הַנְּהָר הַשְּׂלִישִׁי חֲדָקָל הוּא הַלֶּלֶךְ קְדַמַת אֲשׁוּר, ותנא רב יוסף: אֲשׁוּר - זו סליקא, ומי הוא? אלא דעתידה, הכא נמי דעתידה, עכ"ל. והבן, שמכח עמלק נעשית כנסת ישראל כ'אלמנה'!

מגיד מראשית אחרית

ודרשו חז"ל במדרש (ב"ר, פרשה מב סימן ז), וז"ל, וַיִּכּוּ אֶת כָּל שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי. עדיין לא נולד עמלק ואת אמרת ויכפו אֶת כָּל שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי. אלא מגיד מראשית אחרית (ישעיה מו, י). והיינו שעמלק כתיב בו ראשית גוים עמלק וְאַחֲרֵיתוֹ עֲדֵי אָבֶד (במדבר כד, כ), עכ"ל. ולכן דייקא בעמלק נגלה 'מגיד מראשית אחרית, ואחריתו עדי אובד'!

ודבר זה נרמז בפסוק דידן, כמ"ש בחומת אנך (לך לך אות יג), וז"ל, ויבואו אל עין משפט ואז יהיה עילוי לשכינה שיבא לה הארה מחכמה סוד קדש וז"ש הי"א קד"ש, ואז ויכפו אֶת כָּל שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי, שימחה זכר עמלק וגם את האמורי היושב בחצצן, גימטריא עמלק, כלומר כל הנמצא עם עמלק מר לו, וזה רמז תמר, עכ"ל. וכידוע עמלק בגימטרייה מר. ודו"ק, שבמלחמה הראשונה כבר רמוז מחיית עמלק, ושלוש עם עמלק, היינו בכילוינו.^ג

^א ועין רמב"ן (שם, ד"ה שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי), וז"ל, והנכון בעיני בשדה העמלקי, כי היה בימים הקדמונים אדם נכבד מכני החורי יושב הארץ, ומשל על המקום ההוא, ושמו עמלק, ואליפז בכור עשו קרא שם בנו על שם האיש ההוא. ואולי ממשפחת תמנע אמו היה, ומשל גם במקום ההוא, והיה שם אלוף עליהם, עכ"ל.

^ב להרחבה, עיין מאמרי המבט הפנימי (מלחמת עמלק).

^ג וכן רמוז בפסוק זה שעמלק בא להלחם כנגד צורת אדם, הישרות: הָאֲלֹקִים אֶת הָאָדָם יִשְׂרָאֵל. וכ"כ הרד"ק (בראשית י"ד, ז), וז"ל, שְׂדֵה הָעִמְלֹקִי - מישור גדול, שערים בנויות בו נקרא שדה, עכ"ל. והיינו שעמלק היפך היושר, אותיות עק - מל, עק - עקמומיות, כל היותו היפך אֲשֶׁר עֲשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת הָאָדָם יִשְׂרָאֵל (קהלת ז, כט). ומטעם הכי הוא יושב במישור, לעקור כח המישור, כח היושר. ולהרחבה, ניתן לעיין בשיעור 'עמלק - כנגד צורת אדם' בקונטרס אאלפך חכמה ערך עמלק.